

FOTO: VÁCLAV TRACHTA

Děkanství (vlevo) a stará radnice na Masarykově náměstí, v pozadí zámek

obrazy českého art deco malíře Františka Kysely.

Přes arkýř pak projděte až do zadní místnosti s velkým jídelním stolem a předlouhou koženou pohovkou u šedomodré stěny. Málokde je k vidění tak zachovalý art deco interier.

Secesní oběd

Dopolední putování Náchodem zakončete na náměstí v Hotelu Beránek. Nejen že se tu dobře najíte, ale zároveň si prohlédnete i secesní budovu architekta Aloise Čenského, autora pražského Vinohradského divadla. Nebýt ten slogan tak zprofanovaný socialistickým obchodním domem Prior, slušelo by se říci: Vše pod jednou střechou! Hotel, kavárna, restaurace a divadlo. Mimochodem, mosazná cedulka u vstupních dveří do kavárny připomíná ranní saxofonový začátek cesty u Port Arthuru – sál nese jméno Danny Smiřického.

Po obědě je načase se vydat na zámek. Volit můžete ze dvou základních cest. Ta první je kratší. Mezi děkanstvím a starou radnicí se vydejte vzhůru ke schodišti v Regnerových sadech. Nekonečná řada kamenných stupňů míří příkrým svahem přímo k jižní-

mu průčelí zámku. Převýšení je značné, konec nepřichází, ještě že vzrostlé keře a stromy poskytují stín.

Při několika zastávkách na nabrání dechu můžete stručně zrekapitulovat zajímavosti z historie Náchoda. Město má svůj záznam už v Kosmově kronice, kde se o něm píše jako o zemské bráně, kterou se chodilo do Polska. Od chůze vede i cesta k dnešnímu názvu Náchod. Od 15. století byl Náchod významným městem na obchodní stezce, od století 19. se přidal rozmach textilního průmyslu. Zámek, ke kterému stoupáte, byl původně gotickým hradem. V průběhu staletí byl však dobudován do dnešní převládající renesančně barokní podoby.

Nebo se můžete vydat delší, avšak pozvolnější cestou. Je potřeba jít z náměstí opačnou stranou, než na které stojí Janákova spořitelna. Cestu značí nárožní funkcionalistický dům s cihlovou fasádou a bílými rámy oken a prosklených lodžii. Autorem je opět, jako u obchodního domu Zefýr, architekt Erben. Na konci ulice se kolem budovy záložny odbočuje vpravo do Zámecké ulice, na které stojí za povšimnutí další slavné dílo Pavla Janáka – vila továrníka Bartoně. →

KDE SE UBYTOVAT

Na Lázeňské ulici na východním konci města nedaleko řeky Metuje stojí nový **hotel Bonato**. Za jednolůžkový pokoj se snídaní zaplatíte 600, menší dvoulůžkový pokoj je o 200 Kč dražší. V létě je možné posedět na útulné zahrádce před hotelem a hlad zahnat porcí masa připravenou v přilehlém grilovacím altánu. Tel.: 491 424 540.

Skromné ubytování poskytne **hotel, který je součástí náchodského zimního stadiónu**. Do dvou a třílůžkových pokojů se vejde až šedesát hostů. Kromě přespání v jednoduše vybavených pokojích mohou využít i nedalekou saunu, krytý bazén, atletický stadión a squashové kurty. Hotel se nachází u hlavní silnice procházející městem. Tel.: 491 423 965.

Výhled na historické náměstí nabízí pokoje **hotelu U města Prahy**. Jednolůžkový pokoj stojí 350 za noc, dvoulůžkový 600 až 680 Kč. Pokud si na výlet budete brát i psa, zaplatíte za jeho přespání 70 Kč. V ceně noclehů není započítané stra-

vování, tedy ani snídaně. Tel.: 491 421 817.

Secesní sny by se vám měly zdát v secesním **Hotelu Beránek**, který má i pokoje vybavené stylovým nábytkem. Zřejmě nejtěžší okamžik zažijete ve chvíli, kdy si budete muset vybrat mezi pokojem s výhledem na náměstí nebo na zámek. V horkém počasí oceníte, že všechny pokoje jsou vybavené klimatizací i chladničkou. Tel.: 491 433 118.

Skalní příznivci turistiky mohou na noc opustit město a ubytovat se v **kempu u přehrady Rozkoš**. Luxusní chatka pro čtyři osoby stojí na jednu noc 1000 Kč, levnější buňka vyjde na polovinu. U stanů se cena určuje podle počtu osob, dospělý platí za přenocování 60, dítě 25 Kč. Tel.: 491 451 112. Příznivci rodinné atmosféry mohou zkusit některý z náchodských penzionů, například **Podzámčí** na kraji parku pod zámkem. Za noc se snídaní tu účtují 300 Kč, malí psi doprovázejí své pány zdarma. Tel.: 606 643 635.

KDE SE NAJÍST

Míst, kde se dá příjemně najíst, je jen na Masarykově náměstí několik – třeba **vinárna U pranýře** nebo jídelna **hotelu U města Prahy**. Avšak zcela jednoznačné doporučení si zaslouží restaurace secesního **hotelu Beránek** na jeho severní straně pod zámkem. Důvody jsou minimálně čtyři: Vaří tu dobře a je z čeho vybírat. Správně se tu starají o místní pivo Primátor. Než dostanete jídlo, můžete si krátit čas sledováním detailů elegantních secesních lustrů.

A za čtvrté tu je úslušný personál ve sněhobílých košilích. Zahnat hlad je U Beránka vskutku čím, např. plátek roštěné zapečený s nivou a podávaný s bramboráky je výtečný. K němu vychlazený světlý Primátor, buď tradiční točený ležák, nebo z lahve kvasnicový. Čtyřlenné rodině bude na polední posezení stačit čtyři sta korun.

Káva a dezert dobře chutnají ve zdejší kavárně, od restaurace oddělené pouze vstupní chodbou k divadelnímu sálu. Červený plyš, kulaté kavárenské stolký, z oken výhled na náměstí. Porce šlehačky u vídeňské kávy si zaslouží přívlastek extra, presso automaticky na servírovaném tácku doprovází sklenka sodovky. V prosklené chladicí vitrině se otáčejí čerstvé dorty a koláče.

